

Sygn. akt III AUz 125/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2012 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisława Kubica /spr./

SA Barbara Ciuraszkiewicz

SA Barbara Staśkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2012 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania F. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek zażalenia wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 21 marca 2012 roku, sygn. akt VIII U 239/11

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie w części dotyczącej wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o wydanie wyroku z uzasadnieniem i wniosku o przywrócenie terminu do złożenia apelacji;**
- 2. oddalić zażalenie w części dotyczącej odrzucenia apelacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 października 2011 roku Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu oddalił odwołanie wnioskodawczynie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W..

W dniu 25 listopada 2011 roku wnioskodawczynie złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji wraz z apelacją. Wnioskodawczynie wskazała na swoją trudną sytuacją rodzinną oraz przeprowadzkę.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2012 roku Sąd Okręgowy oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji i odrzucił apelację. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, iż wnioskodawczynie nie była chora, cały czas była sprawna, wykonywała zatrudnienie, poruszała się więc po mieście. Nic nie stało więc na przeszkodzie by apelację sporządzoną przez siebie złożyć w terminie. Sąd Ponadto wskazał, iż wnioskodawczynie sprzecznie zeznawała co do okoliczności jej pouczenia przez Sąd o możliwościach wniesienia środka odwoławczego.

Wnioskodawczynie złożyła zażalenie na powyższe postanowienie i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. W uzasadnieniu wnioskodawczynie wskazała w okresie doręczenia jej wniosku z uzasadnieniem miała trudną sytuację życiową. Wnioskodawczynie przeprowadzała swoją mamę i

brata do mieszkania na Z.. Ponadto wnioskodawczyni sama również musiała się przeprowadzić. Jednocześnie wnioskodawczyni wskazała, iż w spornym okresie opiekowała się chorą matką. Zdaniem wnioskodawczyni przyczyny, przez które Sąd Okręgowy oddalił jej wniosek były niezawinione.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczyni jest nieuzasadnione.

Termin do wniesienia apelacji (art. 369 kpc) ma charakter terminu ustawowego i nie może być wydłużony na wniosek strony. Upływ tego terminu, liczony od doręczenia stronie skarżącej wyroku wraz z uzasadnieniem lub od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia, Sąd bierze pod uwagę z urzędu i jest obowiązany spóźnioną apelację odrzucić (art.370 kpc) niezależnie od przyczyn, z jakich strona spóźniła się z jej wniesieniem. Bez znaczenia jest, czy wnioskodawca był obecny przy ogłoszeniu wyroku, czy też nie i czy przekroczenie terminu jest krótkie, czy dłuższe.

Wnioskodawczyni złożyła wniosek o uzasadnienie wyroku która został mu doręczony w dniu 19 października 2011 roku. Termin do wniesienia apelacji upłynął mu, zgodnie z przepisem art. 369 § kpc, w dniu 2 listopada 2011 roku. Tymczasem wnioskodawczyni zaskarżyła wyrok Sądu I instancji dopiero w dniu 18 listopada 2011 roku.

Zdaniem Sądu apelacyjnego wnioskodawczyni nie uprawdopodobniła, aby opóźnienie w wykonaniu czynności procesowej nastąpiło bez jej winy. Należy podkreślić, że brak winy w uchybieniu terminu do złożenia apelacji jest podstawowym warunkiem wymaganym do uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1972 r. dopuszczenie się przez stronę chociaż lekkiego niedbalstwa, daje podstawę do przyjęcia jej winy, a tym samym nie uzasadnia przywrócenia terminu (sygn. II CRN 448/71, OSP 1972/7-8/144). Przedstawione przez wnioskodawczynię okoliczności nie uzasadniają przywrócenia jej terminu do wniesienia apelacji. Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy w okresie otrzymania uzasadnienia wyroku wnioskodawczyni była sprawna poruszała się po mieście. Miała więc możliwości wniesienia apelacji. Ponadto wskazać należy, iż wnioskodawczyni знаła treść wyroku Sądu Okręgowego wcześniej więc liczyła się z możliwością wniesienia apelacji. Przedstawione przez wnioskodawczynię okoliczności, tj. choroba matki, przeprowadzka nie uprawdopodobniają, że przekroczenie terminu do wniesienia apelacji nastąpiło bez jej winy.

Ponieważ wnioskodawczyni zaskarżyła powyższe postanowienie w całości, w tym punkt o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, należy stwierdzić, że nie jest dopuszczalne zażalenie na odmowę przywrócenia terminu do wniesienia apelacji. Nie jest to postanowienie kończące postępowanie w sprawie, ani też postanowienie to nie należy do katalogu enumeratywnie wyliczonych w art. 394 §1 kpc. Postanowieniem zaskarżalnym jest dopiero postanowienie Sądu I instancji w przedmiocie odrzucenia apelacji, jako wniesionej po terminie (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r., sygn. III ZP 1/00, OSNC 2001/1/1). Zażalenie w tej części podlegało więc odrzuceniu, jako niedopuszczalne.

Sąd Apelacyjny również oddalił zażalenie na punkt II postanowienia Sądu I instancji odrzucającego apelację albowiem jest ono oczywiście bezzasadne gdyż apelacja została wniesiona po upływie przepisanej prawem terminu. Artykuł 369 kpc. przewiduje dwutygodniowy termin do złożenia apelacji od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem, a jeżeli strona takiego wniosku nie złożyła, termin ten biegnie od dnia w którym upłynął termin do złożenia wniosku. Termin do wniesienia apelacji jest terminem ustawowym i procesowym. Niedopuszczalne jest zatem jego skrócenie lub przedłużenie przez Sąd lub przewodniczącego. Przepis art. 370 kpc nakazuje Sądowi I instancji odrzucenie apelacji, która została wniesiona po upływie przepisanej terminu.

Zatem w ocenie Sądu Apelacyjnego orzeczenie Sądu I instancji odrzucające apelację jest w pełni prawidłowe.

Wobec powyżej dokonanych ustaleń stosownie do art. 385 kpc. Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie z uwagi na jego bezzasadność.

R.S.